

Deu víctimes mortals i un infant desaparegut, balanç momentani de la torrentada al llevant mallorquí

Les pèrdues materials a tota la comarca són milionàries, tant en béns privats com en infraestructures públiques

Antoni Riera

Vergues de llamp claríssimes en un cel tapat de negror anunciaven el desastre. Auguraven la tragèdia. Els trons avisaven. I a mitjan horabaixa s'encetava una pluja massa pròpia de l'època de tardor al llevant mallorquí. Massa pròpia, però tan poc habitual en les quantitats registrades. 232 litres a la Colònia de Sant Pere, 157 a Artà, 97 a Son Servera. Però el drama es vivia a Sant Llorenç. En poques hores s'hi registraren prop de 200 litres i quan acabà el vespre de dimarts a dimecres, la xifra s'elevà fins als 300. Ben aviat les xarxes socials bulliren, primer amb vídeos que mostraven com l'aigua passava per dins el poble, amb el torrent que començava a desbordar-se. Les imatges, però, gairebé de forma

immediata, esdevengueren dantesques. Famílies senceres enfilades a les plantes altes de les seves cases, als terrats, i persones fins i tot enfilades als arbres per salvar la força de la torrentada feresta.

Els cotxes semblaven joguets de plàstic enduits per la riuada i l'aigua entrada a les cases del centre llorençí sobrepasant fins i tot l'alçada mitjana d'una persona. L'aiguat òbria les portes de les cases, les portasses de les cotxeries i arrossegava, juntament amb canyes i branques, tot quan trobava al seu pas.

Un vídeo de la plaça de l'Ajuntament llorençí amb l'aigua corrent a tota velocitat i arrossegant els cotxes mostrava amb tota la seva brutalitat la força de l'aigua desbordada. I també, ben aviat, se succïen les notícies sobre l'arriba-

da dels torrents a Porto Cristo i, sobretot, a s'illot.

Els serveis d'emergència quedaren col·lapsats. L'112 rebia centenars de telefonades i aviat quedaren tallades totes les carreteres d'accés a Sant Llorenç, com també la carretera de Porto Cristo a Son Servera, a l'alçada de l'antiga discoteca Draha, o la que uneix Artà amb Can Picafort.

Deu morts i un desaparegut

Els rumors de nirvis per persones desaparegudes s'escamparen aviat, però tanmateix era prest encara i tot permetia albergar esperances. Durant la nit següent a la pluja els equips d'emergència dugueren a terme 450 rescats. La guàrdia civil ajudà a sortir dels seus cotxes més de 200 conductors i 50 veïns que no podien sortir de les cases negades.

Amb el temps, però, es veié que l'aigua no anava de verbes i arribà la primera mala nova irreparable. Un home d'edat avançada moria atrapat al soterrani de ca seva, a Sant Llorenç, sorprès per la tromba d'aigua. També una dona major moria a ca seva en les mateixes circumstàncies.

L'exbatle d'Artà Rafel Gili moria a ca seva atrapat per una paret que caigué per la força de l'aigua. Tenia setanta-un anys.

Un home de nacionalitat britànica era localitzat, ofegat, en un taxi a s'Illot, poc temps després eren localitzats els cossos de la seva parella i del taxista que conduïa el vehicle.

Especialment colpidora és la tragèdia de la mare manacorina que es veié atrapada dins el cotxe amb els seus dos fills. Aconseguí fer-ne sortir la filla, però ella quedà atrapada dins el cotxe i morí. En localitzaren el cos. El nin, de cinc anys, és objecte de recerca per part dels efectius dels serveis d'emergències desplaçats a la zona.

La desena víctima va ser una dona holandesa, el cos de la qual va ser localitzat a prop de Son Carrió.

"La gent s'ha bolcat"

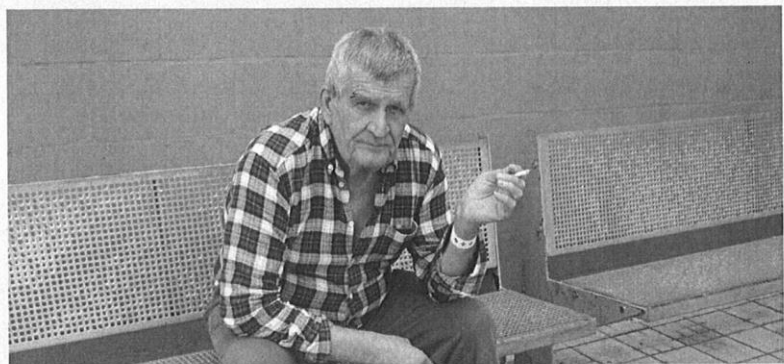
La batlessa Catalina Riera explicava que, a banda de l'habilitació del pavelló Miquel Àngel Nadal, "la nostra brigada fafeina a Son Carrió i avui hi han dixat les màquines per poder-hi tornar demà".

Riera, molt afectada, tengué paraules d'agraïment per als ciutadans de Manacor: "La gent s'ha bolcat, tant la gent particular, com les empreses, associacions... la gent ens duia coses al pavelló i la Creu Roja també ens va dur roba per als desplaçats. Fins i tot hi va haver gent que se'n va dur desplaçats amb infants cap a ca seva".

Dues-centes persones al Miquel Àngel Nadal

Ràpidament l'Ajuntament manacorí habilità el poliesportiu Miquel Àngel Nadal, pensant sobretot en les persones que, trobant-se per la carretera no podien arribar a Sant Llorenç i eren desviades. També un autocar amb desplaçats de Sant Llorenç hi arribà. Devers les dues de la matinada s'hi arribaren a arreplegar prop de dues-centes persones. L'Ajuntament estava preparat per si hagués fes falta obrir el pavelló de Na Capellera o l'Hipòdrom.

"Vaig aconseguir mantenir la tranquil·litat"

En Manuel és de Campos. Havia partit de Can Picafort i es va aturar a veure un amic a Sant Llorenç. Quan ja se'n tornava, va ser sorprès per la riuada. Ens conta: "El cotxe flotava, el se'n duia l'aigua i topava amb altres cotxes, amb les parets de les cases, fins que un moment va quedar una mica returat, l'aigua tenia menys força, i em vaig tirar del cotxe, i vaig començar a nedar a favor del corrent. Darrere jo venien sis o set cotxes, alguns amb gent a dins... Un moment vaig quedar un poc enganxat a una tanca, vaig pensar, he de sortir d'aquí, i així com vaig poder vaig seguir nedant. Més endavant vaig aconseguir anar fins a la vorera, i pujar a una barrera d'un xalet. Tot d'una va venir una dona, amb la seva filla, i em varen ajudar a sortir d'allà. Els estic molt agraït." Ho conta amb certa serenitat. "Vaig aconseguir mantenir la tranquil·litat, sabia que si no pegava a un pal o a qualque cosa en podria sortir." Malauradament, diu: "un moment vaig veure un jove aferrat a un arbre, però no el podia ajudar, llavors, ja no el vaig veure." Hem parlat amb ell a les portes del poliesportiu Miquel Àngel Nadal, ha passat la nit allà i ara espera que un familiar el vengui a cercar. No té mòbil, ni cartera, ni claus, tot va quedar dins el cotxe; va perdre tot el que duia damunt, però va poder salvar el més preuat, la vida. "Gràcies a déu ho puc contar. He tornat a nèixer." Quan ens n'acomíadam, li desitjam sort. "Més que la que he tenguda? És impossible."